

Dosarul nr. 1-47/ 2019
1-19023150-28-1-18042019

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

20.09.2019

or. Ocnița

Judecătoria Edineț, sediul Ocnița
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecătorul Dolghieri Dan
Grefier Galușca Ina

Cu participarea:
Procurorului *****
Avocatului inculpatului Sergiu Cernomoreț

a judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală după învinuirea lui ***** , a.n. 30 iunie 1960, originar s. Paladia, c. ***** , rl. Ocnița, domiciliat în s. ***** , c. ***** , rl. Ocnița, moldovean de naționalitate, cetățean al R. Moldova, cu studii superioare, neangajat, grade speciale și distincții de stat nu deține, căsătorit, copii minori la întreținere nu are, în cauza dată sub gardă s-a aflat din 19.10.2016 ora 13.40 pînă la 22.10.2016 ora 13.40,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal
Termenul de examinare a cauzei: 28.05.2019 – 20.09.2019
Procedura de citare legal executată.

A C O N S T A T A T :

Inculpatul *****este învinuit pentru faptul că el, fiind angajat al Serviciului Vamal, în baza ordinului nr.707-p din 01.08.2012 în funcția de inspector principal, Centrul Chinologic al Serviciului Vamal desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni, Postului vamal Otaci, situat Republica Moldova, r-nul Ocnița, or. Otaci, str. Prieteniei nr. 86, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codului Vamal, codului de conduită a colaboratorului vamal și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să

comunica conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de 03.07.2016, în intervalul de timp 11:56:01 -11:56:27 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/î COW675, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume suma de 50 lei ce nu i se cuvine, pentru a nu interveni, favoriza și a autoriza trecerea persoanelor aflate în autocar, autocarul de model Neoplan-N516SHD - 2001, cu n/î COW675 și a mărfurilor transportate în acest autocar peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului la trecerea frontierei și controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite prin Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

Acțiunile de acceptare și primire a sumelor de bani avînd nuanță de sistem, iar obiceiul de a primi de la cetățeni diferite sume de bani fiind o îndeletnicire desfășurată în timp.

Astfel, se învinuiește că prin acțiunile sale intenționate *****a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal - *corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată inculpatul *****vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume pe art. 324 alin. (4) Cod penal, nu a recunoscut-o, și a declarat, că controlul se face selectiv. La autocarul din imaginile video controlul l-a făcut vizual, s-a apropiat, s-a uitat dacă nu au ceva alcool, șoferii au spus că nu au, după care ei s-au întors și s-au dus la pistă. Bani de la ***** nu a luat. Inculpatul nu face controlul vamal al mărfii, ci verifică dacă se trec ilegal droguri.

La întrebările adresate inculpatul a declarat: că lângă ușă a verificat ce au acolo, deoarece erau sticle de coniac, fiind un control selectiv. Nu este adevărat că ***** i-a dat bani, acesta nu are pentru ce să-i dea bani. În treaba șoferilor inculpatul nu se implică, poate aceștia au achitat ceva bani, nu a atras atenția ce face șoferul. Dacă lucrează în bază de control și de informație, inculpatul poate să efectueze controlul și poate să nu-l efectueze. De autocar s-a apropiat, deoarece știa pe bază de informație că au coniac contrafăcut.

Martorul ***** a comunicat, că pe ***** îl cunoaște, deoarece el lucra ca chinolog la postul vamal Otaci. La data de 03.07.2016 activa în calitate de șofer pe ruta Moscova-Soroca. Cunoaște că la vama Otaci era un obicei creat cu mai mult timp în urmă, că se dădeau bani lucrătorilor poliției de frontieră câte 2 lei de pasager, iar vameșului 10 lei de persoană. Cu toate acestea au fost cazuri când pasagerii refuzau să strângă bani pentru vamă și în acele cazuri bani nu se dădeau. Nu ține minte dacă la 3 iulie 2016 a transmis careva sume de bani lui *****ihail, deoarece a trecut mult timp de atunci și el a participat în calitate de martor pe mai multe episoade pe mai multe persoane. Cu toate acestea susține declarațiile care le-a dat în cadrul ședinței de judecată din data de 30.03.2018, unde a declarat că ***** nu a cerut bani, dar a luat 50 lei. nu ține minte ca inculpatul să-i creat vreo dată impedimente la traversarea frontierei.

Fiind audiat în ședință de judecată, martorul ***** a comunicat, că pe ***** îl cunoaște pe lucru. Mircea venea la controlul bagajului. El fiind în calitate de șofer pe ruta Soroca-Moscova, trecea pe la Otaci, erau împreună ca șoferi cu *****. ***** se apropia, controla bagajele după ce verifica salonul în autocar. ***** se ducea cu actele mai departe la vamă. Vameșul dădea actele

La întrebările adresate martorul a menționat, că la darea de mită ***** se lămură cu actele și banii. Martorul personal nu i-a dat nimic lui ***** , ***** era cu actele și banii. Când se strângeau banii, nu cunoaște dacă i-au fost transmiși lui *****ihail. Șoferii nu vorbeai despre asta, dacă s-au transmis bani sau nu, *****V. se ducea cu actele, de multe ori nu se strângeau bani. Banii strângeau de la pasageri pentru vamă. ***** nu a pretins de la el bani, și el nu i-a transmis nimic. Nu ține minte câți pasageri erau la 3.07.2016 în autocar. Acțiunile lui ***** erau că el venea cu câinele și verifica dacă nu sunt substanțe interzise.

Deși inculpatul ***** nu a recunoscut vina, partea acuzării consideră că învinuirea se probează prin următoarele documente și procese-verbale din dosar, și anume:

- înregistrarea video de pe CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTF Otaci (PVFI Rutier), 03.07.2016” ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 03.07.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci (f.d. 53)
- Extras din ordinul nr.707-p din 01.08.2012 (f.d. 25);
- Graficul de serviciu pentru luna-octombrie 2016 în cadrul PTF Otaci (f.d. 43-48);
- Extras din Registrul de stat a populației cu privire la cet.***** (f.d. 49);
- Extras din Registrul de stat a populației cu privire la cet.***** (f.d. 50);

- Proces-verbal de examinare din 07.11.2016 a CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTF Otaci (PVFI Rutier), 03.07.2016” ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 03.07.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci (f.d. 7-9);

- Proces-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 03.07.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci (f.d. 36).

Aprecierea instanței: Instanța de judecată audiind inculpatul, martorii, examinând materialele dosarului, apreciind probele prin prisma art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, consideră că acuizarea adusă inculpatului *****în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) CP, nu s-a dovedit și ultimul urmează a fi achitat pe capătul dat de învinuire, din motiv că nu există faptul infracțiunii. Potrivit art. 101 alin. (1), (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art.384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art.24 alin.(2) CPP, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform prevederilor art.325 alin.(1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 CPP, garantat prin art. 6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre

vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.

Conform dispoziției art.51 CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzută de legea penală.

Potrivit art.52 CP, se consideră componența a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.113 CP, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoane care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Prin prisma probelor cercetate în ședința judiciară și ținând cont de circumstanțele stabilite, instanța de judecată consideră că învinuirea înaintată lui *****este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Astfel, stabilind circumstanțele cauzei, ținând cont de prevederile art.8, 24, 26, 27, 93-101 CPP, instanța ține să menționeze că în cadrul examinării dosarului, partea acuzării, n-a adus nici o probă care ar permite să se constate cu certitudine vinovăția lui *****în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) CP.

Instanța consideră că, declarațiile martorilor ***** și *****, date în cadrul ședinței de judecată, nu dovedesc fapta incriminată lui *****ihail, și anume faptul că ultimul a pretins, acceptat și primit de la aceștia suma de 50 lei ce nu i se cuvine, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Instanța de judecată apreciază critic depozițiile martorului *****, și anume faptul că el i-a transmis lui *****50 lei, deoarece acestea nu sunt confirmate nici printr-o probă pertinentă, concludentă și utilă administrată în conformitate Codul de procedură penală, și poartă doar un caracter declarativ. Cu atât mai mult, că din declarațiile martorului reiese clar că **el nu-și amintește acțiunile sale din data de**

03.07.2016, deoarece a trecut mult timp și a dat declarații pe mai multe cazuri similare.

Martorul ***** a descris modalitatea colectării și oferirii banilor, indicând că ofereau suma de bani reieșind din 2 lei pentru fiecare pasager pentru poliția de frontieră și 10 lei pentru vameși, însă nu a indicat nimic despre colectarea și transmiterea banilor pentru chinolog (și anume suma fixă de 50 lei – separat de vameșul care controla bagajele). Așadar, în cazul dat există mari dubii privitor la modalitatea, timpul, și scopul transmiterii banilor către inculpat, divergențe care nu au fost înlăturate de către partea acuzării, și astfel urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului. Totodată martorul a indicat că banii nu au fost transmiși cu un scop anume, doar că așa era obiceiul, careva îngrădiri sau înlesniri din partea lui *****nu au avut loc anterior.

În același context urmează a fi luate în considerație și declarațiile martorului ***** , date în ședința de judecată, **el nu-și amintește acțiunile sale din data de 03.07.2016, deoarece a trecut mult timp și a dat declarații pe mai multe cazuri similare.**

Dar care a mai comunicat că personal nu i-a dat nimic lui *****ihail, *****era cu actele și banii. Când se strângeau banii, nu cunoaște dacă i-au fost transmiși lui *****ihail. Șoferii nu vorbeau despre asta, dacă s-au transmis bani sau nu, *****V. se ducea cu actele, de multe ori nu se strângeau bani. În așa mod, declarațiile acestui martor nu confirmă cele declarate de ***** , și anume faptul că la data de 03.07.2016 lui *****i-a fost transmisă suma de 50 lei, și nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. De asemenea acesta nu a declarat despre existența vreunui obicei privind strângerea, și colectarea banilor separat pentru chinolog.

Totodată instanța a constatat că martorii *****și Mațiaga, în faza de urmărire penală nu au dat declarații în calitate de martor pe cauza dată, ci fiind în custodia statului, au dat declarații doar avînd calitate de învinuiți într-o altă cauză de corupere, astfel instanța a considerat imposibilă citirea declarațiilor lor în ședința de judecată, deoarece o astfel de procedură nu este prevăzută de norma legală.

Totodată cu privire la faptul că martorii *****și *****au fost condamnați în baza art. 325 al.2) lit. (b) CP pentru faptul transmiterii la data de 03.07.2016 a 50 lei lui *****. instanța nu poate lua sentința dată în calitate de probă odată ce cauza de învinuire a lui *****și *****a fost examinată în procedură simplificată, fără ca *****să aibă posibilitate de a adresa întrebări și a prezenta probe. Astfel putînd fi încălcat dreptul la un proces contradictoriu și egalității armelor.

Totodată, instanța consideră că, nu probează fapta infracțională și nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare proba acuzării, și anume procesul-verbal de examinare din 07.11.2016 a CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTF Otaci (PVFI Rutier), 03.07.2016” ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 24 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 03.07.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci, atât și purtătorul de informație CD-R anexat la materialele cauzei, deoarece din imaginile video conținute pe acest purtător de informație nu reiese în mod cert și incontestabil faptul că ***** a transmis inculpatului suma de 50 de lei sau faptul că în general i-a fost transmis careva obiect inculpatului.

Potrivit procesului-verbal de examinare din 07.11.2016a CD-RW de model „VS” de culoare portocalie cu inscripția „PTF Otaci (PVFI Rutier), 03.07.2016, reiese, că *„La ora 11:56:01, șoferul urcă în autocar, înaintea sa intrând un inspector vamal îmbrăcat în pantaloni de la uniformă de culoare albastru închis, cămașă cu mânica scurtă de culoare albastru deschis purtând epoleți și cu chipiu pe cap cu o inscripție de culoare galbenă, care merge în interior pe culuar, iar în spatele său venind un alt inspector vamal îmbrăcat în tricou de culoare albastru închis și pantaloni de la uniformă, cu părul cărunt. Ultimul verifică ceva într-o cutie care se afla în fața primului scaun, moment în care din imagini se observă venind din spatele autocarului pe culuar șoferul care ținând ceva în mîna dreaptă, pe care o avea amplasată mai aproape de buzunarul drept, se apleacă puțin spre colțul de la ușa de intrare numărînd ceva, iar inspectorul vamal concomitent apropiindu-se se observă cum la ora 11:56:27, introduce ceva în buzunarul drept de la pantaloni și se îndepărtează rîzînd de la autocar ...”*.

Astfel, din imaginile video conținute pe purtătorul de informație se vede doar faptul că *** s-a apropiat de *****și că ultimul bagă mîna în buzunarul drept de la pantaloni, însă nu se distinge în mod clar și evident că inculpatului i-a fost transmis și că el a pus în buzunar suma de 50 lei.**

*******nu a indicat nominalul bancnotelor și numărul lor. Însăși banii dați în calitate de mită nu au fost depistați.**

Partea acuzării nu a demonstrat și nici nu a încercat să demonstreze pretinsul scop al faptei infracționale. Martorii au declarat fără echivoc că probleme la traversarea frontierei nu erau nici într-un caz, nici cînd se transmiteau bani și nici cînd nu se transmiteau bani. Cu atât mai mult că reieșind din atribuțiile de serviciu ale inculpatului, conform extrasului din ordinul nr. 707-p din 01.08.2012, el a fost angajat în calitate de – **Inspector principal, Centrul Chinologic al Serviciului Vamal (f.d.14)**. Astfel în atribuțiile sale de serviciu intra verificarea autocarului în privința substanțelor narcotice. Aplicarea ștampilei

„liber de vamă,, este de competența inspectorului vamal, astfel el nu întocmea nici un act la trecerea autocarului prin vamă și nu aplica nici o ștampilă.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Dispozițiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar alin.(3) stipulează că: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest sens instanța reține că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual-penală stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Or, în conformitate cu prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcțiilor lui procesuale (art. 51, 53 și 320 CPP).

Potrivit art.24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai

acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Reieșind din cele expuse, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că, inculpatul *****urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 324 alin.(4) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Raționamentul dat se fundamentează pe faptul că sentința de achitare se adoptă în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală – „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, în cazul inexistenței unei fapte în materialitatea ei, adică atunci când nu s-a produs nici o schimbare în realitatea obiectivă.

Conform art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată **prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată**. E necesar de a reține că, în temeiul art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, nici o probă nu are valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr.5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

Astfel, instanța conchide că este lipsită de fundament în fapt și de drept învinuirea înaintată pentru o pretinsă corupere pasivă din partea inculpatului *****ihail.

Conform art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, cercetînd și apreciind totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, conform propriei convingeri bazate pe probele verificate în ședința judiciară, instanța ajunge la concluzia că, în ședința judiciară nu s-a constatat existența faptei infracționale prevăzute de art. 324 alin. (4) CP, în acțiunile lui *****ihail, cu următoarele semne de calificare –*corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Alte dovezi nu au fost aduse și astfel instanța nu a stabilit că, fapta incriminată a fost comisă de *****ihail. Careva dovezi suficiente în sprijinul învinuirii aduse inculpatului nu au fost prezentate, ceea ce echivalează cu nevinovăția penală a inculpatului, în legătură cu ce instanța ajunge la concluzia că, *****în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal, urmează a fi achitat.

Totodată, instanța va respinge solicitarea acuzatorului de stat, prin care se solicită încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 12662,5 lei de la inculpatul *****ihail, în legătură cu faptul că el a este nevinovat.

Instanța statuează, că cheltuielile suportate pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, conform calculelor și sumei indicate solicitate, nu pot fi încasate de la inculpatul *****ihail, deoarece sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului în legătură cu achitarea inculpatului.

Cît privește solicitarea avocatului Cernomoreț S. cu privire la expunerea instanței în sentință cu privire la ilegalitatea ordinului de suspendare din funcție a inculpatului, instanța o consideră neîntemeiată, ori art. 385 CPP prevede expres chestiunile care trebuie să le soluționeze instanța la adoptarea sentinței. Expunerea asupra legalității unui act juridic emis de o autoritate publică în cazul dat nu se încadrează în articolul menționat mai sus.

Asupra materialelor din dosar și probelor administrate în ședința de judecată, conducându-se de art. art. 390 al. (1) p. 1), 392-394, 396 Cod procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

A-l achita pe ***** de învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cererea procurorului cu privire la încasarea de la *****a cheltuielilor de judecată în mărime de 12662,5 se respinge ca neîntemeiată.

Corpurile delictive care se păstrează la materialele cauzei de le păstrat la materialele cauzei.

Sentință cu drept de atac în termen de 15 zile la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul Judecătoriei Edineț sediul Ocnița.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Dolghieri Dan